

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj P-440/2023-60

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sucu Mariji Sušanji Tepša, u parničnom predmetu tužitelja CROATIA OSIGURANJE d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupanog po punomoćniku Zoranu Vukiću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Vukić i partneri d.o.o. iz Rijeke, N. Tesle 9/V-VI, protiv tuženika LOVAČKA UDRUGA "LIPOV VRH" SEVERIN NA KUPI-LUKOVDOL, Draga Lukovdolska, Draga Lukovdolska 2A, OIB: 66514869492, zastupanog po punomoćnicima Jakovu Alaču i Rei Alač Strabić, odvjetnicima iz Rijeke, Ulica Erazma Barčića 13, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika EUROHERC OSIGURANJA d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupanog po punomoćnici Nataši Mijić Scheidl, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika umješača, te odsutnosti tuženika, objavljene 3. srpnja 2026.

presudio je

I. Nalaže se tuženiku LOVAČKOJ UDRUZI „LIPOV VRH“ SEVERIN NA KUPI-LUKOVDOL, Draga Lukovdolska, Draga Lukovdolska 2A, OIB: 66514869492 isplatiti tužitelju CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862 iznos od 477,80 EUR/3.600,00 kuna¹ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 464,00 EUR/3.500,00 kuna od 31. svibnja 2022. do isplate, a na iznos od 13,27 EUR/100,00 kuna od 9. lipnja 2022. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,52450

postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.570,62 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 25. kolovoza 2023. podnio tužbu protiv tuženika radi isplate iznosa od 477,80 EUR sa zakonskom zateznom kamatom. U tužbi navodi da se 15. svibnja 2022. oko 10:05 sati na području općine Vrbovsko, na 13-oj dionici državne ceste D3 (Goričan - Hodošan - Čakovec - Varaždin - Breznički Hum - Popovec - Karlovac - Rijeka - Bosanci - Stubica) na 12 km + 785 m, u smjeru Zagreba, dogodila prometna nezgoda na način da je vozač Renato Šepčić upravljao osobnim vozilom marke Fiat Bravo, reg. oznake RI 0000-SR, te da je izlaskom iz desnog zavoja prednjim lijevim bočnim djelom vozila, udario u srneću divljač koja je istrčala na kolnik s vozačeve lijeve strane, iz smjera sjevera, iz doline obrasle šumom, nakon čega se udaljila u šumski predio s lijeve strane kolnika, odnosno u smjeru iz kojeg je došla. Navodi da je na dijelu kolnika u smjeru kretanja predmetnog vozila postavljen znak opasnosti „divljač na cesti“ s dopunskom pločom „3000 m“ na oko 400 m prije mjesta događaja predmetne prometne nezgode, a da je područje na kojem se dogodila prometna nesreća pod ingerencijom tuženika. Nadalje, navodi da je na dan štetnog događaja predmetno vozilo bilo osigurano kod tužitelja policom osiguranja broj 011420032496, uz dodatno osiguranje od udara divljači, temeljem koje police je oštećenoj vlasnici osobnog vozila Hasniji Šepčić na ime nastale imovinske štete na vozilu isplatio iznos od 477,80 EUR. Stoga, a budući da tuženik gospodari lovištem unutar kojeg se nalazi mjesto na kojem se dogodila prometna nezgoda, da je prema istome stekao pravo regresa. Istaknuo je da tuženik odgovara temeljem odredbi Zakona o obveznim odnosima, te da se u cijelosti ili djelomično može osloboditi odgovornosti ako dokaže da je šteta nastala od uzroka koji se nalazio izvan stvari, a čije se djelovanje nije moglo predvidjeti, ni izbjeći ili otkloniti, krivnjom tužitelja, odnosno njegovog osiguranika kao oštećenika ili pak treće osobe koju nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti, a da je teret dokaza postojanja eksculpacijskog razloga na tuženiku. Istaknuo je i da je nesporno da je divlja životinja na cesti opasna stvar, za koju odgovora vlasnik stvari, odnosno lovačko društvo po načelu objektivne odgovornosti, odnosno načelu uzročnosti bez obzira na krivnju temeljem odredbi članka 1063. i 1064. Zakona o obveznim odnosima. Također, navodi da vozač nije bio pod utjecajem alkohola, kao niti da je prekoračio dopuštenu brzinu kretanja vozila, stoga da ne postoje ni okolnosti za oslobođenje tuženika od odgovornosti, u smislu članka 1067. Zakona o obveznim odnosima.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je u cijelosti osporio tužbu i tužbeni zahtjev. Naveo je da osporava nastanak štetnog događaja na način kako to tužitelj navodi u tužbi, te postojanje bilo kakve odgovornosti tuženika za štetni događaj jer ne postoji ni jedan dokaz koji potvrđuje sudjelovanje bilo kakve divljači u prometnoj nezgodi. Navedeno da ne proizlazi iz potvrde policijske postaje Vrbovsko od 26. svibnja 2022., jer da je u istoj navedeno da je izuzet trag dlake divljači, ali da navedeno nema značenje vjerodostojnog dokaza da je izuzeta dlaka upravo dlaka divljači. Naveo je i da je 15 minuta nakon predmetne prometne nezgode predsjednik tuženika Arsen Štefanac izvršio pregled područja mjesta događaja, ali da divljač nije pronađena. Istaknuo je i da je vozač Renato Šepčić isključivo odgovoran za štetu jer da je svojom krivnjom prouzročio nastanak prometne nezgode, a u najboljem slučaju da je djelomično odgovoran, s obzirom da se ni u tužbi, a niti priložima ne navodi brzina kretanja vozila, kao ni ograničenje brzine na predmetnoj dionici. S tim u vezi, istaknuo je da se vozilo kretalo desnom stranom kolnika, dok je navodna divljač izletjela s lijeve strane, što dovodi do zaključka, da vozač nije vozio primjerenom brzinom, jer bi u tom slučaju imao dovoljno vremena zakočiti i izbjeći navodnu divljač.

3. Dopisom od 25. listopada 2023., a temeljem prijedloga tuženika iz odgovora na tužbu od 5. listopada 2023., o otpočetoj parnici, temeljem odredbe članka 211. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07,84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje ZPP) obaviještena je treća osoba EUROHERC osiguranje d.d., koji je podneskom od 12. studenoga 2023. obavijestio sud i stranke da ima pravni interes za stupanjem u parnicu kao umješlač na strani tuženika jer da je sa tuženikom sklopljena polica osiguranja broj 804271894.

4. U podnesku od 11. prosinca 2023. umješlač na stani tuženika naveo je da se pridružuje navodima tuženika iz odgovora na tužbu, te istaknuo da tužitelj nije dostavio dokaz iz kojeg bi bilo razvidno da je riječ o sudaru divljači i vozila, kao i da tuženik, temeljem odredbe članka 50. Zakona o cestama odgovara za nastalu štetu od divljači samo u slučaju svoje krivnje. Također, istaknuo je i prigovor suodgovornosti na strani tužiteljeva osiguranika za nastanak štetnog događaja jer da je predmetna dionica označena znakom opasnosti od divljači na cesti, pa da se isti trebao kretati na način da svoje vozilo može zaustaviti u slučaju istrčavanja divljači, a što je propustio učiniti.

5. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je ustrajao na navodima istaknutim u tužbi.

6. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka ustrajao kod ranije iznesenog, te istaknuo da su oštećenja na vozilu nastala u razini fara i niže od fara, a da je srneća divljač visoka, pa da je životno i logično da se radi o životinji niskog rasta, a što srneća divljač nije.

7. Sud je u tijeku postupka izveo dokaz uvidom u dokumentaciju priležeću spisu, iskaz svjedoka Arsena Štefanca i Renata Šepčića, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za cestovni promet Alberta Grabovca iz Zagreba, Savska Opatovina 32 (list 126-136 spisa), te nalaz i mišljenje Centra za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“ (list 176-183 spisa).

8. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (članak 8. ZPP-a), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 477,80 EUR/3.600,00 kuna s osnove regresnog zahtjeva, koji iznos je tužitelj isplatio tuženiku, svom osiguraniku (promet izvadaka po transakcijskom računu (list 30-33 spisa)) na temelju police osiguranja od automobilske odgovornosti broj 011420032496 (list 11 spisa) s trajanjem od 6. kolovoza 2021. do 6. kolovoza 2022., a po osnovi nastale imovinske štete na osobnom vozilu registarske oznake RI 0000-SR, koja se dogodila 2. travnja 2021., uslijed naleta vozila na divljač.

10. Među strankama nije sporno pravo tužitelja da zahtjeva isplatu s osnove regresnog zahtjeva onog iznosa koji je isplatio svom osiguraniku Hasniji Šepčić, Lukovdol, Lukovdol 15, temeljem police osiguranja od automobilske odgovornosti broj 011420032496, budući da tuženik nije osporio da je predmetno vozilo bilo osigurano kod tužitelja temeljem ranije navedene police osiguranja, kao i da je svom osiguraniku 31. svibnja 2021. i 9. lipnja 2021. isplatio iznos od 3.600,00 kuna/477,80 EUR. Stoga je, a temeljem odredbe članka 963. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje ZOO) koja propisuje da isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu, tužitelj bio ovlašten podnijeti tužbu protiv tuženika, a isplatom osigurnine nastupila je subrogacija na temelju zakona.

11. Također, među strankama nije sporno, a budući da tuženik to tijekom postupka nije osporio, da se prometna nezgoda dogodila na području općine Vrbovsko na 13-oj dionici državne ceste D3 na 12 km + 785 m u smjeru Zagreba, a koja prometnica se nalazi unutar lovišta kojim gospodari tuženik.

12. Međutim, među strankama je sporan način nastanka štetnog događaja, opseg i visina štete, te odgovornost tuženika, odnosno isključiva odgovornost/suodgovornost vozača vozila.

13. Odštetna odgovornost osoba koje gospodare lovištem (lovoovlaštenika i lovozakupnika) i načela na kojima se ta odgovornost zasniva, i to kao objektivna odgovornost uređena je odredbama Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj 99/18, 32/19 i 32/20; dalje ZL), koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja (2. travnja 2021.). Odredbom članka 80. stavka 1. ZL-a propisano je da je za štetu koju prouzroči divljač u lovištu odgovara lovoovlaštenik, ako je oštećenik poduzeo zakonom propisane mjere za sprječavanje štete od divljači.

14. Nadalje, odštetna odgovornost tuženika uređena je i općim propisima obveznog prava kojima je uređena odgovornost za štetu od opasne stvari ili opasne djelatnosti, odnosno odredba članka 1045. stavka 3. ZOO-a, koja propisuje da za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju, te daljnjim odredbama članka 1063. - 1067. ZOO-a, budući da divljač koja pretrčava cestu na kojoj se odvija promet motornim vozilima predstavlja

opasnu stvar, a šteta nastala u vezi s opasnom stvari smatra se da potječe od te stvari (osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete). Izneseno stajalište potkrepljuje se identičnim stajalištem Ustavnog suda Republike Hrvatske izraženim u Odlukama broj: U-I-2813/2014 od 3. lipnja 2016. i broj: U-I-6264/2014 od 4. ožujka 2015., te stajalištem Vrhovnog suda Republike Hrvatske iznesenim u nizu njegovih odluka (npr. poslovni broj Rev-1816/90 i poslovni broj Rev-2070/92). Dakle, divljač koja pretrčava cestu se smatra opasnom stvari pa tuženik odgovara već pod pretpostavkama kada postoji uzročna veza između štetne radnje i štete, bez obzira na krivnju štetnika. Stoga se odgovara već na temelju objektivne činjenice da je šteta prouzročena, s time da kada je šteta nastala u vezi s opasnom stvari, uzročna veza između štetne radnje i štete se ne dokazuje, nego se uzročnost predmnijeva. Drugim riječima, kako u ovom slučaju tuženik odgovara prema načelu kauzaliteta (objektivne odgovornosti), tužitelj je bio dužan dokazati da je šteta nastala i da potječe od opasne stvari (divljači). S druge strane, tuženik se mogao osloboditi odgovornosti, pod uvjetom da je dokazao da je šteta nastala isključivom radnjom oštećenika ili treće osobe koju ona nije mogla predvidjeti i čije posljedice nije mogla izbjeći ni otkloniti. Vlasnik se djelomično oslobađa odgovornosti ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete (članak 1067. stavak 2. i 3. ZOO-a). U tom smislu napominje se da za nastalu štetu može biti odgovoran vozač, ako nije prilagodio brzinu kretanja uvjetima na cesti i nije postupao po prometnom pravilu ili znaku, a odgovornost može biti i na strani osobe ovlaštene upravljati javnom cestom ako nije poduzela potrebne mjere sukladno odredbama Zakona o cestama ("Narodne novine" broj 84/11, 18/13, 22/13, 54/13, 148/13 i 92/14, 110/19, 144/21, 114/22, 114/22, 4/23 i 133/23).

15. U odnosu na dinamiku nastanka prometne nezgode, te navode tuženika da je sporno je li do prometne nezgode došlo naletom vozila na divljač ili se radilo eventualno o nekoj drugoj životinji koja ne predstavlja divljač, sud je proveo dokaz saslušanjem vozača Renata Šepčića i svjedoka Arsena Štefanca, a u konačnici i biološko vještačenje dlake izuzete s vozila nakon prometne nezgode, te prometno vještačenje.

16. U svojem iskazu vozač Renato Šepčić je naveo da je predmetne zgrade vozio iz smjera Vukovdola prema Severinu na Kupi, da mu je ispod naselja Vučnik izletjela košuta sa desne strane sa obronka, te da ju je udario lijevom stranom vozila. Nakon udara, košuta da je produžila lijevom stranom prema padini. Također, naveo je da kako je siguran da se radilo o košuti jer ju je vidio 2 sekunde prije udara i da je to veća životinja poput krave, a da su srne manje. U odnosu na brzinu kretanja vozila naveo je da je vozio oko 60 km/h, te da nije vidio znak na cesti „divljač na cesti“, ali da je siguran da se taj znak tamo negdje nalazi jer se na toj cesti, od Karlovca do Vrbovskog, nalaze znakovi, kao i da se na području gdje se dogodila prometna nezgoda nalazi puno divljači iz kojeg razloga i plaćaju kasko osiguranje od udara divljači.

17. Svjedok Arsen Štefanac, zakonski zastupnik tuženika i osoba koja je kao predstavnik tuženika izašla na mjesto događaja predmetne prometne nezgode, naveo je da je na vozilu bilo životinjske dlake, da je u krugu od 250 m provjerio nalazi li se negdje ozlijeđena divljač, ali da nije išao provjeravati dalje od 250 m jer da životinje obično zalegnu u krugu od 200 m od mjesta gdje se desio udar.

18. Prvenstveno, a u odnosu na osporavanje tuženika da je do prometne nezgode došlo naletom vozila na divljač, odnosno košutu, kako je to iskazao vozač vozila Renato Šepčić, te navode vještaka prometne struke Alberta Grabovca usmeno saslušanog na ročištu 27. studenoga 2025. (list 161 spisa) da ne može odgovoriti na pitanje radi li se o udaru vozila u divljač ili neku drugu životinju, ali da su oštećenja na vozilu, a s obzirom na iskaz vozača da se radilo o košuti neuobičajena jer je košuta velika životinja, proveden je dokaz biološkim vještačenjem dlake izuzete sa vozila nakon prometne nezgode po Centru za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“ iz Zagreba. Iz nalaza i mišljenja Centra za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“ iz Zagreba (list 176-180 spisa) proizlazi da navedene dlake potječu najvjerojatnije od jelena ili srne, ali da zbog biološke sličnosti vrsta ili porodice jelena – običnog jelena i srne, nije moguće razlučiti dlake navedenih vrsta. Sukladno navedenom, a budući da je svjedok Renato Šepčić iskazao da se radilo o udaru u košutu (ženku jelena), koji je o vrsti divljači vrlo okolnosno iskazivao, a što je u skladu s rezultatima provedenog biološkog vještačenja, neosnovano je osporavanje tuženika da je do prometne nezgode došlo naletom vozila na divljač, odnosno košutu, te da bi se radilo o nekoj drugoj životinji. S tim u vezi, a uzevši u obzir da je na vozilu vozača nastala šteta manjeg opsega, životno je i logično da svjedok Arsen Štefanac, koji je izvršio pregled oko mjesta prometne nesreće, košutu nije pronašao.

19. Nadalje, a u odnosu na dinamiku nastanka prometne nezgode, te navode tuženika i umješaka o isključivoj odgovornosti, odnosno suodgovornosti vozača vozila za nastanak štetnog događaja, sud je proveo dokaz prometnim vještačenjem po vještaku prometne struke Albertu Grabovcu.

20. U svom nalazu i mišljenju (list 126-136 spisa), te usmenom iznošenju nalaza i mišljenja na ročištu 28. studenoga 2025. (list 160-161 spisa) vještak prometne struke Albert Grabovac naveo je da brzinu kretanja vozila u trenutku naleta na divljač tehnički nije moguće utvrditi s obzirom da je vozilo pomaknuto sa mjesta nezgode, ali da je na mjestu nezgode ograničenje brzine kretanja 90 km/h, pa da uzimajući u obzir iskaz vozača da se kretao brzinom od 60 km/h, te da je divljač uočio 2 sekunde prije udara, odnos na 10 metara prije udara, tehnički da je divljač uočio na oko 33 metra ili na oko 10 metara prije udara. S obzirom da je zaustavni put za brzinu od 60 km/h 44 m, da je za zaključiti da bi do nezgode došlo bez obzira na navedene momente uočavanja, kao i da postoji mogućnost da je vozač reagirao kočenjem i usporavanjem do mjesta naleta, a na što ukazuju oštećenja vozila koja su u manjem obimu.

21. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, budući da je isti sačinjen prema pravilima struke, te je sudski vještak isti stručno, logično i objektivno obrazložio. Naime, primjedbe tuženika na nalaz i mišljenje svodile su se na isticanje kontradiktornosti između iskaza svjedoka Renata Šepčića da je košuta izletjela s desne strane, odnosno s padine, dok je na skici lica mjesta navedeno da je košuta došla s lijeve strane, odnosno iz doline. Vještak je u odnosu na navedeno iskazao da s obzirom na položaj i opseg oštećenja nije moguće utvrditi s koje strane je došla životinja. Međutim, prema stavu ovoga suda, navedeno nije od utjecaja na utvrđenje suodgovornosti ili isključive odgovornosti vozača za nastanak predmetne prometne nezgode. Naime, ukoliko bi se uzelo kao činjenicu da je životinja došla s lijeve strane, odnosno iz doline, životno je i logično da je vozač zasigurno ne bi mogao uočiti prije nego bi ista iskočila na kolnik iz

doline. Navedeno je jasno razvidno iz skice lica mjesta (list 78 spisa), iz koje je razvidna konfiguracija terena na mjestu prometne nezgode, odnosno da se u blizini kolnika s lijeve strane nalazi dolina, kao i da je neposredno prije mjesta prometne nezgode kolnik s lijeve strane ograđen ogradom, koja je svakako mogla utjecati na mogućnost vozača da uoči košutu koja iskače iz doline. Stoga, s obzirom da je mogućnost uočavanja životinje koja se spušta s uzvisine zasigurno veća od mogućnosti uočavanja iste kada iskače iz doline, a da je vještak u situaciji spuštanja životinje s uzvisine utvrdio da vozač nije bio u mogućnosti izbjeći nalet na životinju, neosnovane su tuženikove primjedbe tijekom postupka da je šteta nastala isključivom ili djelomičnom radnjom vozača Renata Šepčića. Nadalje, iz provedenih dokaza, ne bi proizlazilo da vozač nije prilagodio brzinu kretanja uvjetima na cesti, te činjenici da je nesporno bio upoznat da na dionici na kojoj se dogodila prometna nezgoda iskakanja divljači na cestu nisu rijetkost. Osim navedenog, iz Potvrde MUP RH, Policijske uprave Primorsko-goranske, Postaje prometne policije Vrbovsko klasa: 211/08/22-3/4428, Ur.br: 511-09-33/22-4 od 26. svibnja 2022. (list 8-9 spisa) proizlazi da isti nije bilo pod utjecajem alkohola. Također, tuženik, na kojem je teret dokaza, nakon usmenog iznošenja nalaza i mišljenja vještaka nije dalje prigovarao istome, a niti je predložio druge dokaze u prilog tvrdnji o isključivoj odgovornosti, odnosno suodgovornosti vozača vozila nastanku prometne nezgode.

22. Iz tako utvrđenih okolnosti nastanka štetnog događaja sud je utvrdio da se prometna nezgoda dogodila na području kojim gospodari tuženik, da je nezgoda prouzrokovana istrčavanjem divlje životinje – košute na cestu, te da ne postoje okolnosti prema kojima bi se tuženik mogao osloboditi odgovornosti za štetu. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da u konkretnom slučaju postoji odštetna odgovornost tuženika koji se te odgovornosti nije oslobodio dokazivanjem osnovanosti svojih prigovora.

23. Što se tiče visine utužene tražbine, napominje se da se šteta kao posljedica ovog štetnog događaja sastojala u materijalnoj šteti na automobilu osiguranom od strane tužitelja i troškovima popravka automobila. Visina nastale štete proizlazi iz prometa izvadaka po transakcijskom računu (list 32-33 spisa), iz kojeg je razvidno da je tužitelj isplatio vlasnici vozila Hasniji Šepčić utuženi iznos u 2 navrata na način da joj je isplatio iznos od 3.500,00 kuna/464,53 EUR 31. svibnja 2022., te iznos od 100,00 kuna/13,27 EUR 9. lipnja 2022., sukladno oznaci štete za popravak predmetnog vozila (list 25 spisa). Također, nastalu štetu na vozilu procijenio je i vještak uzevši u obzir cijene dijelova vozila u vrijeme popravka vozila. Sud nije imao razloga posumnjati u stručnost, objektivnost i ispravnost danog nalaza i mišljenja, te utvrđenu visinu nastalih troškova, a niti su stranke stavile, u tom dijelu, primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka.

24. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je tužitelj opravdano svom osiguraniku isplatio utuženi iznos, a posljedično tome i osnovano postavio zahtjev po osnovi zakonske subrogacije prema tuženiku, slijedom čega je, a primjenom odredbe članka 963. stavka 1. ZOO-a, u vezi s odredbom članka 1063., 1064. i 1066. stavka 1. ZOO-a, odlučeno kao u točki I. izreke ove presude

25. Kako su na osiguratelja prešla sva osiguranikova prava prema osobi koja je odgovorna za štetu (tuženiku), tako je na njega prešlo i pravo potraživati od tuženika zakonsku zateznu kamatu na isplaćeni iznos koji je dospio u trenutku kada je tužitelj

izvršio isplatu svom osiguraniku, odnosno 30. travnja 2021. (članak 1086. ZOO-a, u vezi s člankom 963. stavkom 1. ZOO-a). Stoga je prihvaćen i tužiteljev zahtjev za isplatu zakonskih zatezних kamata i to po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a.

26. Sud je odbio dokazni prijedlog umješača za saslušanjem policijskih službenika, budući da se provedbom navedenih dokaza ne bi utvrdile činjenice relevantne za odluku u ovoj pravnoj stvari.

27. O troškovima parničnog postupka odlučeno je primjenom odredbe članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a.

28. Tužitelj ima pravo na naknadu troškova postupka, i to za sastav podnesaka od 24. studenoga 2023. i 4. rujna 2024. u iznosu od 100,00 EUR za svaki podnesak sukladno Tbr. 8. točki 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23 i 107/25; dalje Tarifa), zastupanja na ročištima 19. prosinca 2023., 16. travnja 2024., 4. listopada 2024., 23. rujna 2025., 27. studenoga 2025. i 3. lipnja 2026. u iznosu od 100,00 EUR za svako ročište sukladno Tbr. 9. točki 1. Tarife, odnosno ukupno iznos od 800,00 EUR sa pripadajućim PDV-om u iznosu od 200,00 EUR. Također, tužitelju pripada trošak vještačenja po vještaku prometne struke u iznosu od 550,00 EUR, te trošak biološkog vještačenja u iznosu od 20,62 EUR. Slijedom navedenog, tužitelju pripada trošak postupka u iznosu od 1.570,62 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate.

29. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka nije osnovan. Tužitelju ne pripada zatražena naknada za sastav podnesak od 2. listopada 2023., budući da spisu ne prileži podnesak tužitelja od 2. listopada 2023., a sve i da se navedeno odnosi na podnesak tužitelja od 29. rujna 2023., koji prileži spisu, tužitelju ne bi pripadala naknada za sastav tog podnesak, budući da isti nije bio potreban za vođenje ovog postupka jer je istim tužitelj dostavio punomoć za zastupanje tužitelja, a koju je mogao dostaviti bez sastavljanja posebnog podnesak. Iz istih razloga, tužitelju ne pripada naknada za sastav podnesak od 4. rujna 2024., budući da je istim dostavio dokaz o uplati predujma troškova vještačenja. U konačnici, tužitelju na ime predujma troškova vještačenja pripada iznos od 570,62 EUR, koji iznos je na ime nagrada za obavljena vještačenja dosuđen vještacima, a ne iznos od 700,00 EUR kako je to zatražio, budući da će preostali iznos uplaćenog predujma u iznosu od 387,84 EUR biti vraćen na žiro račun tužitelja.

30. Slijedom navedenog, o troškovima parničnog postupka odlučeno je kao u točki II. izreke ove presude

U Rijeci, 3. srpnja 2026.

Sudac
Marija Sušanj Tepša

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od petnaest dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka o sporu male vrijednosti može se pobijati zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088a-49815**

Kontrolni broj: **0d684-8c17a-76522**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA SUŠANJ TEPŠA, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.